

(holott ez csak is engedély s épen nem utasítás, még kevésbé tanácsadás vagy ajánlás) a legtöbb szülők, az éltök 7-ik évét megkezdő gyermeküket iskolába adják, s az ilyenek éltök 10-ik éve betöltésével már gymnásiumba lépnek és be is lépnek igen nagy számmal, e nagyon téves lépésből származik a legtöbb gyermekekre a gymnásiumi oktatás eredménytelensége, még pedig igen sok gyermeke nézve a teljes eredménytelenség; azon okból, mert a gymnásiumi tanrendszerben a tantargyak már az első osztálytól kezdve nem olyanok — mert sokkal nehezebbek — és nem is úgy vannak beosztva, hogy azoknak megtanulását 10 éves gyermek sikerrel megkezdni képes legyen, a tanulási iránti teljes elhanyagoltság és elhanyagoltság nélkül. mihez a serdülő kor éveiben tető elgyöngyülés és ideg izgatottság járul; — csak az éltök 12-ik évétől már nagyobb részt, vagy felévet betöltött gyermekek azok, kik a gymnásiumi I-ső osztály tantargyainak tanulását megkezdhetik, mivel a következő felsőbb osztályok tantargyai is, mindinkább s hasonló arányban előbbre haladott életkört kívánják meg; tulajdonképen a 12-ik életév betöltésével volna leghelyesebb a gymnásiumi tanulást megkezdése s csak szükség esetén kezdhető az meg az élet 11-ik éve beöltésekor, vagy ez időpont körül. Ez állításon mellett csak saját magam részéről is több mint 40 éves tapasztalat tanuskodik. Meltóztatás tehát a főtisztviselői egyházközség közgyűlésének minden hatalmában álló eszközökkel odahatni, hogy ezen a kellő előhaladást nagyon gátoló állapot minél előbb és minél teljesebb mérvben segítve legyen; s e ténen, a mostani természetellenes állapot helyett, a természetes állapot álljon vissza, mint a hogy az 40-50 évvel ezelőtt sőt még később is igen helyesen szokásban volt.

és hogy ezen állapot hasonló káros hatása a realiskolákra, hol mindjárt az I-ső és II-ik osztályban nagyobb tömegű, s a leg-erősebb figyelmet kívánó számmal kell a gyermekeknek bajlakodniok, az elmondottakból önként következik.

A mely gyermekekre nézve pedig itt elyben a gymnásiumi I-ső osztály megkezdése néhány hónap múlva sikertelennek bizonyult: igen óhajtott volna, ha azok irányában az egyházközség közgyűlés olyan utasítással és felhatalmazással látja el a tanárakat, hogy igyekezzenek az olyanok szüleit arra bírni hogy vigyék az gyermekeiket az elemi iskola V-ik osztályába, s ha még ugy is gyengék marad az, az elemi iskola VI-ik osztályába is, mint tulajdonképen a gymnásiumra előkészítő osztályokba, melyek különben is állandó és rendszeres tanár tanít.

Ismerem azon körülményt is, hogy a születek azon kénytelenség is indítja arra, hogy gyermekeiket minél előbb adják fel a gymnásium (vagy realiskola) I-ső osztályába, mert a hadkötelezettség szolgáltatás az egy éves önkéntesség csak azoknak van megengedve, kik, ha az érettségi vizsgálatot éltök 20-ik évétől teszik le, orvosi bizonyítványt tudják azt igazolni, hogy betegségek miatt késtek el, vagy a miatt voltak kénytelenek az osztályt egyszer vagy többször ismételni; — miután azonban ez eljárás vagy törvényes szokás, jelenlegi alakjában csak-

ugyan akadály a gymnásiumi oktatás kellő sikerének: e tárgyat később bővebben kifejtve, részéről indítványt fogok tenni hirlapok útján, annak módosítására vagy megszüntetésére; addig csak a szülek sat. figyelmét óhajtottam e tárgyra felhívni, hogy a közvelemény mintegy előkészítések, helyesebb eljárás létrehozására; — mert ha a gymnásiumot vagy realiskolát végzett ifjaknak megengedve lenne, hogy az érettségi vizsgálatot éltök 20-ik éve után tessenek le: a növendékek nemcsak a középtanodai alapvető tantargyakat végezhetnék el az eddigiglen nagyobb előmenetellel, (pedig rájuk nevez ez, az egész elterjedt egyik legfontosabb kérdése,) hanem a testileg és lelkiileg jobban kifejlett ifjak közül csak-ugyan többen lennének képesek letenni a tiszti vizsgálatot, mi mind a tanügyre mind a honvédelem ügyére nézve, egyaránt nyereség lenne.

A fentebbi sorok természetesen nem értethők azon növendékekre, kik nyilvános iskolába nem járnak, hanem a szülei háznál magánoktatásban részesülnek: mert oly esetben a nevelő, hétről-hétre nem is haladhat elő a tantargyakban, míg növendékei mindent jól meg nem értenek: hanem szelottam itt csak a nyilvános iskolákról, melyekben a tanár, hogy tantargyait az iskolai év végére bevégezhesse, kénytelen hétről hétre tovább menni a tantargyakban, habár azt látja is, hogy a növendékek egy része azokat még meg sem érthette, s meg se tanulhatta. Ezért óhajtottam ily nehézségek legyőzésére, a lehetőség határai közt mindent megtenni, tehát a gyermekeket inkább később, mint korábban vinni át a gymnásium vagy realiskola első osztályába.

Hogy a leánygyermeket is jobb lenne éltöknek inkább 7-ik, mint 6-ik évének bevégeztével adni fel iskolába, az elmondottakból az is természetesen következik; ugy ök is könnyebben tudnának nagyobb előmenetelt tenni tantargyaikban.

Részemről szivesen beleegyezem abba, hogy e cikket egészen vagy kivonatban, mind azon lapok és folyóiratok közölhessék, melyek e kérdés iránt érdeklődnek, vagy a szülek figyelmének feleltetésére ennek közlését érdemesnek találják.

Felgyhazi Benjámín,
nyug. gymn. tanár.

HELYI HIREK.

* Olvasóink figyelmébe. Lapunk jövő számán V. Gaal Karolina jó nevű regényírónőnkől „A kosár” cz. alatt eredeti regény közlését kezdjük meg Ajánljuk az érdekes regényt olvasóink becses figyelmébe.

* Uj dohánybevéltási árak lépnek érvénybe ez idén, minthogy az 1884. évben megállapított dohánybevéltási árak érvénye a mult év végéig lejárt. A m. kir. dohánybevéltési központi igazgatóság ez alkalomból több irányban utaztatást ad a termelőknek és az érdekelteknél tisztviselőknél. Főlegliti abban, hogy kiterjedt dohánytermelésünk nagy hátránya az, hogy míg a jövedékgyűjtésre alkalmas jobb minőségű dohány hiányt szenved tetemesen felszaporodik az aláfendelt minőségű, részben értéktelen anyag oly mennyiségben, hogy azt sem felgyártani sem külföldön értékesíteni nem lehet. Hiányt szenved a jövedék a szivargyártáshoz megkívántató boricék és buroklevelekben, a finom és közepi nom kerti, valamint az erdélyi és finom muskataly levelekben, nem képes azonban a kapadokhánból oly mennyiségűt beszerezhetni, hogy ezen levélneműből évi szükséglet fedezhető lenne; a burokgyártásra alkalmas pécsi levelek pedig a termés elhanyagolása folytán annira elfajzottak hogy e levélnemű silány, vágni való dohányon kívül mitsem szolgáltat. Hogy tehát ama termelők, a kiknek a dohánytermelésre kijelölt körzetek és községek határain felül jobb minőségű anyagok előállítására megkívántató talajok rendelkezésére állanak: serkentve legyenek az említett hiányokon segíteni, s a leveleknek gondosabb kezelése által magasabb osztályokba sorozható anyagnak nagyobb mennyiségben való előállítására törekedni, elhatározatot, hogy a jelen termelési évtől kezdve a dohány levelek egyes osztályai árvitásban fognak részvenni.

Hogy pedig az értékesebb, a szivargyártáshoz való anyag az aláfendelt minőségűnél jobban díjazható, a válogatott osztályok kettéválasztását határozta el. Főkéllékek: a jó és a kevésbé jó buroktermelő. Mivel nem ritkán egy és ugyanazon határból jó és kevesbé jó dohányok kerülnek be, ennél fogva ama termelők, a kik ily határban természetesen dohányt, különösen figyelmeztetnek, hogy a termelésüknek a válogatott osztályba tartozó részét egy képesség szerint elkülönítve kezeljék és a jó és kevesbé jó dohányt külön csoportba és bálvazozza hozza be átvételre. Az áru összeállításának egy zérusitése tekintetéből a vörösvirág muskataly, valamint a kapadokhán leveleknél eddig feunállott válogatott osztály eljett, mindkét levélnemű bevéltési ára azonban tetemesen megjavított. A csomónként való átvétel esetén csak a szivarboricék-levelekre nézve tartatik fenn, a többi levélnemű legmagasabb osztályainál gyakorlatban volt csomónkénti átvétel eljett ami reményben, hogy a termelők három évi gyakorlat után a jövedéknek emez osztályokhoz támasztott igényei iránt tájékozva vannak és az áru mindenkor helyesen összeállítva fogják szállítani.

* H Dorogon az alispáni hivatalhoz érkezett tudósítás szerint teljes rend és nyugalom uralkodik. Pásztyeli püspök távirati kérésére azonban a csendőrség és katonaság továbbra is Dorogon marad. Az egész tüntetés, mint lapunkban kifejtettük, nem volt oly nagy mérvű, mint azt a „Debr. Ellenőr”, s utána több fővárosi lap feltüntette.

* A vármegyéről. Hajduvármegye állandó választmánya f. hó 9-én d. e. ülést tart, melynek tárgyai lesznek a költségvetés elbírálása, és a kivetendő pótdadók mérvének javaslata megállapítása. F. hó 10-én számunkérő szék tartatik. 11-én lesz a fedezetési állomások megállapítása végett a bizottsági tárgyalás. 12-én a közigazgatási bizottság tart ülést. Az özi rendes közgyűlés pedig f. hó 26-án tartatik meg.

* A tanév megnyitása. Ma reggel 8 órakor az összes elemi iskolák növendékei — tanítóik vezetése mellett — a nagytanplomba vonultak isteni tiszteletra az új

tanév megnyitása alkalmából. A több ezer főnyi gyermekcsereg igen élénk, megkapó képet nyújtott.

* Körlevél. A kassai kereskedelmi és iparkamara a debr. kamarához e felhívást intézte: A hazai ipar prosperitásának legteljesebb feltétele az, hogy versenyképes termékei a hazai kereskedők által felkaroltassanak. Hazai kereskedők nem csekély részét azzal vádolják az iparosok és iparpártolók, hogy a hazai ipar fejlődése és felvirágozása iránt nem tanúsítanak kellő érdeklődést. Nem akarjuk vitatni mennyire alapos ezen súlyos vád, mely az illetők homlokára a hazafiatlanság káinbélyegét súti, az igazság érdekében azonban kötelességünknek tartjuk konstatálni, hogy a hazai ipar iránt lelkesedő kereskedők is a legtöbb esetben nem karolhatják fel kellően a hazai ipart, mert nem létezik oly má, mely a hazai ipar riváló versenyképes telepeit ismertette és melyből az ipar iránt érdeklődő kereskedő a szükséges felvilágosításokat megszerzhette. Ily munkának megírása, kiadása és ingyenes kiosztása jobban használna a hazai iparnak, mint ezer ékes vezércikk és a hazafias dikezők határtalan száma. A magyar kereskedő ifjak kolozsvári kongresszusára elhatározta, hogy pályadíjat tűz ki ily munkára és országos gyűjtést rendez e munka kiadási költségeinek előteremtése czéljából. Alólirt kamara azt hiszi hogy ily munka kiadása a hazai kereskedelmi és iparkamarák hazafias kötelessége és nem akarja föltételezni, hogy csak egy testvérkamara is kivonja magát ezen kötelességtől. Ilyen, az összes hazai kamarák közreműködése ez ezek költségén kiadott munka hűzágpótló vállalkozás volna, és mi hivatalos tisztelettel kérjük a tekintetes társkamara, miszerint ezen munka kiadása iránti indítványunkat elfogadni és titkárt egy Budapestben, a kereskedelmi és iparkamara helyiségében tartandó titkári értekezletre kiküldeni méltóztatassék, hol a mű prospektusa és a kiadás módzatai, a kamarák hozzájárulási aránya állapittatnak meg. Midőn ezen indítványunkra vonatkozó becses határozatának mielőbbi közlését kérnők, megnyugtatóul kijelentendők tartjuk, hogy e vállalat költségei nem lesznek és nem lehetnek olyanok, melyek a hazai kamarák pénztárait nagy mérvben igénybe vennék. Társkamaraí udözlettel maradtunk Kassán, 1887. évi augusztus hó 27-én, kész szolgái: Novelly Sándor, elnök, Deil Jenő, titkár.

* A poéta pechje. Kósa Ede jármii ref. lelkészszel s ismert nevű költővel történt meg nem régiben az a komikus eset, hogy egyik versét, mely így kezdődött: „Van jó botom és jó dohányom”, valamelyik rossz akarója bekludta a finanszióvalhoz. A finanszióknak se kellett több, azonnal a nevezett költő-pap lakására mentek, s ott a dohány után rettenetes házkutatást tartottak — de minden eredmény nélkül. A költő ugyanis csak képezeletben szivta a jó szűz dohányt, valóságban pedig a Tisza Kálmán finanszióminiszter dicsőtő komisz trafikot szivta. Ebből az a tanulság, hogy a dohányt megénekelni — finánczwidrig! Magyar poéták, kik szűzdohányt szivtok, legyetek tehát óvatosak, a trafikot énekeljétek meg, ne pedig a szűz dohányt!

is, midőn Rozália testvér mellett elrejtőzve először áldozott. Az apácza sirt s amint csak lehetett, elrejté a kis leányt, hogy föl ne költse a gonoszok gunyolódását. Mert pupos volt, annyira pupos, a szegény kis pupos!

Midőn Marienek részeges anyja már mindent eladott, a mi a szobában és a szekrényekben volt, leánya áldozási érmét, annak levágott szép haját is, kijelentette, hogy a leánykának most már dolgoznia kell, hogy pénz hozzon haza Majd elment a testvérekhez s elmondta, hogy már eleget törte magát gyermekeért, most már deje, hogy ez maga keresse meg kenyerét. — Nem illeti meg őt, hogy mint valami kisasszony — üljön az iskolaszobában, a varróiskolába kell mennie. Itt megkereshet pár garast s később, mint házi varrónő, találhat foglalkozást.

Marie a nyomort, anyjának betegségét s kegyetlenségét könytelenül viselte el. De azon a napon, midőn helyét Rozália testvér mellett el kellett hagynia hogy másokkal menjen a varróiskolába, keserű könyeket hullatott.

A testvér leterdelte őt a kis Jézuskép előtt, a leánya imádkozott s aztán önmegadással ment a munkára. Nagyon sokat kívántak tőle, hogy reggeltől estig üljön ott és varrjon; már köhögni is kezdett s hogy munkájával előre haladjon könyökével terdére kellett támaszkodnia s a tüt így kezelve társnőinek nagy mulatságára. — Nagyon mulatottó volt fiatal, erős társnőire nézve, hogy a kis pupos oly nagy fáradsággal végezte a dolgát.

Még egy szerencsétlenség érte őt. — Rozália testvért távoli kolostorba küldték. Ez nagyon fájt az apáczáknak, mert meg kellett válnia Marietől. Aztán azonban megmondolta magát.

Istennek ajánlotta föl magát, nem szabad egyetlen lényen csüggnie. A mint védenekének konyhában levest adott a tányérra, ha lkan, lesütött szemekkel adta tudtára a leverő udonságot.

Marie a kedves védasszonytól kapott tányér levest nem bírta megenni mintha kábura nehez suly feküdt volna, mely őt fuldálással fenyegette.

Napokon keresztül ugy látszott, mintha beszélő képességéből is vesztett volna, mert csak ezt volt képes morgogni!
— Óh Istenem, Istenem!

Pár év múlva kivette őt anyja a varróiskolából s mint házi varrónőt küldte munkába. Két frank helyett 1 egy kettő frankot kapott naponként a levonás testi állapota miatt történt, mely akadályozta őt, hogy oly gyorsan — dolgozzék, mint a többi.

De ha lassan dolgozott, legalább táplálkozása sem került sokba. Gyomra megszokván az éhséget lassankint megszűkölt a szegény lányka most a gazdagon megrakott szatnán alig volt képes pár falatot enni.

E körülmény miatt kis háztartásokban, mint olcsó varrónő, igen keresett volt. A legrosszabb eteleket tehették elébe, a nélkül, hogy panaszkodott volna. — Nem okozott költséget, nem volt nyálank, nem követelő, sem fecsegő, sem veszekedő, de nem ismerte meg az irigységet sem.

Oh nem, ő nem volt rossz, a kis pupos! De szerettek is a legtöbb családban, a hol dolgozott, sőt a szomszédok is. — Ha az asszonyok feesegni kezdtek felőle, csak azt mondták:

— Oly jó, oly becsületes! Nincs több epéje, mint egy báránykának! Igazi anygyal!

Óráig is hangoztatták Marie dicséretét, de bánasága miatt nem mint személyről szóltak, hanem mint dologól szóltak róla.

Egy este midőn a munkából hazatért, évről-évre gyöngülőt lábán ingadozva, házuk előtt csoportosulást vett észre s anyját két rendőr által kísérvé pillantotta meg. Lopott és tetten kapatván, fogságba vitték. Elvetemült szemtelenséggel ment, gunyolva az őt — a megvetés kifejezésével kísérő tömeget.

A szegény pupos lábai azonban megtárgadták a szolgálatot s a ház küszöbén ajultan rogyott le.

Egyik szomszédasszony egy szegény, de becsületes és dolgozós vén leány vette ápolás alá.

— Hozd ágyadat az én szobámba, a telen melegebb lesz ott, aztán nem kell egyedül lenned.

Egyáltalán nem akarta elfogadni, de az egyik rokon, atya részéről lépett közbe és rendezte a dolgot.

Most Mariara nézve talán a nyugalom és a jól vette volna kezdetét ha testileg nincs annyira kimerülve. De husz évvel már oly annyira meg volt törve, mint valamely agg nó.

A kis szerencsétlen azonban mind a mellett jól tartotta magát a munkában. Nem akart terhére esni senkinek s az öreg kisasszonynak lelkiismeretesen megfizette a szobabér felét az az havonként négy frankot. Ételmezését is megfizette pontosan, ha véletlenül nem ment a munkába, kijelentve, hogy már az is elég, ha Filoména kisasszony egyedül viseli a fűtés költségeit s még más előnyökben is részesített őt, melyekért adósnak érzi magát mindig! Igen, a kisasszony igazán jó volt a kis puposhoz!

A szegény gyermeknek már most is nagy fáradságába került a napi munkára menni s ha beszélt, mindjárt elfogta a köhögés s homloka verejtékezni kezdett. — De elhallgatta fájdalmait, nem panaszkodott, hanem mindennap jobban meggörnyedt az élet sulya alatt, míg nagy szelid mély kék szeme napról-napra világosabb lett.

Egy napon munkára ment, mint rendszeren; egyszerre rosszul lett, a tüt kiessett kezéből. Több ízben megkísérelte a munkát újból kezdeni, de hiába. Ekkor azt kérte, hogy bocsássák baba.

Filoména kisasszony, ki a szegény leánykát elfelvadva, halvány, vonagló arcczal látta hazajöni, rendkívül nyugtalankodott s o vosért akart küldeni.

— Orvos? Oh nem, nem szükséges. Az öreg kisasszony segélyére volt a lefekvésben, teát főzött számára, mert szomjas volt, mindig szomjas. Csak erről panaszkodott s azt ismételte mindig, hogy haszon talan orvosért küldeni. Filoména kisasszony mindazáltal egyik szomszédasszonyát küldte az orvosért.

Este felé jött, Mariet szóltanul megvizsgálta s aztán távozás közben így szólt:

— Itt már nincs tenni való.

Filoména az ajtóban még egyszer nyugtalan tekintettel kérdezte:

— Nos, hogy van?

Az orvos fejét rázta, mintha azt akarta volna mondani:

— Itt már nincs mit tenni s távozott, a nélkül, hogy bátorsága lett volna határozottabban nyilatkozni.

Mert az öreg kisasszony részvétéből azt következtette, hogy Marie közeli rokona. Filoména kisasszony újból csillapító füzetet készített a beteg számára, aztán lepihent az átteleni ágyba. Elalvást elől ismételte az orvos szavait s igyekezett kitalálni azok értelmét.

— Itt már nincs mit tenni.

— Igen, igen, kétségtelenül az orvosnak, a gyógyszerésznek nincs mit tenniök! — A gyermeknek valami olyan kell, a mi erősíti; holnap korán reggel erős hűsvest fog neki főzni.

E közben a kis pupos csöndesen feküdt az ágyon és szomjazott, mindig szomjazott. De gondolta, nem illik megzavarni Filoména kisasszonyt azzal, hogy neki inni valót nyújtson. — Azt hitte, meg kell fullnia, de azért fölébreszteti Filoména kisasszonyt? Nem, nem, az nem megy. — Hídeg verejték gyöngyözött homlokán. torka mindinkább összeszorult. Lám, lám! Mégis kénytelen lenne felköltöni Filoména kisa szonyt? Nem, nem, az mégis nagy szemtelenség volna! Nem szabad visszaélni az emberek jószágával.

De mégis annyira szenved! Ha merné? De a beteg nem örömet terhel senkit, talán elmulik.

S aztán... és aztán, midőn kiáltani akart, nem volt már ereje ahöz. — — — Másnap nyugodtan elszenderedve találták agyán, szelid arcvonásokkal, jobb kezével homlokán. Utolsót sóhajtott, miközben keresztet akart még vetni.

(Francziából)

A belügyminiszterium által 22,852, valamint újonnan 51,786 sz. a ajánlott és szakterületek által megvizsgált

POLLACSEK-FÉLE FERTŐTLENÍTŐ SZEREK,
és pedig fertőtlenítő folyadék, fertőtlenítő mosószappanpor nálunk állandóan kaphatók, ugyszintén

carbol-mész, valamint min-
dennemű fajták **carbol-savak,**

Pollacsek Emil és Társa
kristály szoda- és fertőtlenítő szerek gyára.
BUDAPEST, VII. kerület, Király-utca 71. szám alatt.
Budapest főváros: egyedüli szállítója, az összes kórházak, iskolák, nyilvános épületek, te-
regek stb. szükségleteinek fedezésére.
Kapható: Geréy Fülöpnél.

4460.
1887.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint Debreczen sz. kir. vá-
ros tulajdonát képező, s valamint a vá-
ros kebelében, egy a Debreczen városhoz
2 óra járányira fekvő Szovát községben
gyakorolható italmérsi kir. kisebb has-
szonvélteli jogok, — az utóbbival a Szov-
vát községbeli belső és külső, Lajda csap-
szék, husmérési bört és nádaly szedési jog.
— folyó 1887 évi október hó 11-ik nap-
ján délelőtt 10 órakor a városház nagyter-
mében, mind a városi, mind a szovátira kül-
lön-külön tartandó nyilvános árverés ut-
ján az 1888 évi január 1-től 3 évre, tehát
1890-ik évi december hó 31-ig terjedő
időre, haszonbérbe fogván kiadni, ezen
határidő annak megemlékezésével tétetik
közhirre, miszerint a Debreczen városi
35,000 forint, a szovát regale jogé pedig
3615 forint; s az árverés alkalmával a
kikiáltási ár 10 % a bánatpénzül az árve-
relő bizottság kezébe leteendő, a többi
feltételek a tulajdonos város számvevő
hivatalánál megtekinthetők.

Megjegyeztetik, hogy a — város
polgármesteri hivatalánál f. évi október
10-én d. u 5 óráig beadható zárt aján-
latok is elfogadhatók, melyeknek az
ígéret 10 %-ának bemellékelése mellett
azon nyilatkozatot is tartalmazniok kell,
hogy ajánlattevő az árverési feltételeket
ismeri és azokat elfogadja.

Debreczen 1887. augusztus 29.

A városi tanács.

HAMBURG-AMERIKAI
POSTAHAJÓZÁSI RÉSZVÉNYTÁRSULAT

Közvetlen postagőzhajózás
Hamburgból Newyorkba
minden szerdán és vásárnapon.
Hávrebol Newyorkba
minden kedden.
Stettinből Newyorkba
minden 14 nap alatt.
Hamburgból Nyugatindia
havonként háromszor.
Hamburgból Mexicoba
havonként egyszer.

A társaság postagőzhajói kitűnő ellátás mellett
mind a hajószobákban úgy a fődélközben
elhelyezett utazóknak is a legkedvezőbb
utazási alkalmat nyújtanak.

Vezénylő megbízott Prágában Ven-
czeltér 15. sz.

Csődalatti kiárusulás.

A közados Lewitter Győ-
ző debreczeni könyvkereskedő csődtö-
megéhez leltározott könyvek, papir és
írószerek az ideiglenes csődválasztmány
és a csődbíróság határozata folytán folyó
évi szept. hó 1-sejétől kezdve az üzleti he-
lyiségben gyári áron alól kiáru-
latnák.

Dr. Magoss György
csődtömeggondnok.

Üzlet megnyitás!

Vau szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni,
miszerint

a helyi főpiaczon, Czégely-féle 1904. sz. alatti házban

„KEGYELET” temetkezési intézet

cím alatt, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

uj temetkezési intézetet nyitottam.

Előnyös összeköttetésemnél fogva azon helyzetben vagyok,
hogy a legszerényebbtől a legdiszesebb temetéseket,

legjutányosabb árakban

számíthatom.

A midőn új vállalatomra a n. é. közönség b. figyelmét és elő-
forduló gyászos eseteknél kegyes pártolását tiszteletteljeser. kérem.
ígérem, miszerint főtörékvésem oda irányuland, hogy pontos és szolid
eljárásom által a n. é. közönség b. bizalmát és pártfogását minden
tekintetben kiérdemeljem.

Teljes tisztelettel

Fischer János.

Országos központi tanszerraktár és gyár.

LIPPERT és FAY

Üzlethelyiség: Budapest. Gyár: VIII. József-körút 53. sz.
IV. Múzeum-körút, 39. sz. Raktár és gyár mindennemű physikai, kémiai, természetrajzi, mennyi-
ségi, mértani és electrotechnikai

tanszerek és műszerekből

felsőbb nép-, polgári, keresk. iskolák, ipartanodák, reáliskolák, gymnásiumok és
felsőbb tanintézetek számára. — Legdusabb raktár népiszkolai gyűjtemények és
tanszerekből népiszkolák és tanítóképezdek számára. — Ásvány-, növény-, rovar-
és csigagyűjtemények a legjutányosabb árak mellett. — Mechanikai és electro-
technikai műintézetünk elvállal tanszereket javításra, valamint házi sürgönyök
és telefon felállítását teljes jótállás mellett. Látszereseti műintézetünkben dus
választékban kaphatók a legfinomabb szemüvegek és orrcsipesz, olvasó és
nagyító üvegek, görösövek, teleskopok, stereoskopok, legfinomabb színházi és tábori
látszerek, búvós lámpák, sőtét kamrák, fényképszeti készülékek, rajzszerszók,
hőmérők, barométerek, földgömbök, térképek, folyadékmérők, szesz-, bor és
czukormérők, sat. sa.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

Debreczenben, Főpiacz Sz. Nagy Károly ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére;

elvéllal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven,
ét. bor- és árlapokat; díszműveket

arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkívántató

* ROVATOZOTT IVEKET; *

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hibanélkül, a legjutá-
nyosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hirlapban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

1887. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.